

Plum-fonden kan overleve

Christian Harlang, advokat, Kbh

Den 11. marts offentliggjorde H+H A/S sin årsrapport for 2009 med en egenkapital på kr. 960 mio., hvoraf cirka 450 mio. kr. er indbetalt i forbindelse med kapitaludvidelsen i december måned 2009. Uden denne udvidelse ville egenkapitalen altså have været godt 500 mio. kr. Danske Bank var bannerfører for kapitaludvidelsen, der har gjort banken og et par andre store institutionelle investorer til de dominerende aktionærer. Dette har kostet Plum-fonden næsten alt: Kapitalandelen er nedsat fra ca. 12 procent til omkring to procent, og undervejs (i december 2009) har fonden solgt såkaldte tegningsretter til en værdi af kun en tredjedel af gennemsnitskursen. Summa summarum er, at fondens formue i dag let kunne have været 60 mio. kr., men i stedet er omkring eller under nul kr.

Men havde Plum-fonden ikke minoritetsrettigheder som kunne beskytte mod dette overgreb? Svaret er jo, men fondens bestyrelse med Drude Dahlerup, Trine Pertou Mach og Birgitte Rahbek i spidsen valgte i den forgangne vinter at gå i en fælde ved at underskrive en uigenkaldelig og betingelsesløs fuldmagt til Danske Bank, som derved fik adgang til at varetage egne interesser. Ouverturen til dette var Berlingske Tidendes kampagnestorm mod fonden, der fik disse personer til at gå i panik, og dernæst ved dokumentlækage at samarbejde med avisen i Pilestræde, hvorefter jeg skulle ryddes af vejen ved selskabets generalforsamling 27. november. (At Advokatrådet 15. december pure frifandt mig for kritik, har ikke ændret billedet.)

Imidlertid kan fondens tab som følge af denne misrøgt gøres op til i hvert fald de nævnte ca. 60 mio. kr. hos de ansvarlige og deres forsikringsselskaber. Ved myndighedernes hjælp burde dette være muligt, således at Plum-fonden kan overleve og fortsætte sin støtte til de godkendte, almennyttige formål

22/3-10

Plumfondens overlevelse

Drude Dahlerup, Stockholm og Birgitte Rahbek, Hellerup

Desværre er der et par alvorlige fejl i Christian Harlangs læserbrev om Plumfondens overlevelse (22. marts). Det er rigtigt, at H+H's egenkapital før aktieudvidelsen var på godt 500 mio. kr., men da gælden var på næsten en milliard, giver advokatens finurlige regnestykke - 12 pct. af aktiekapitalen = ca. 60 mio. kr. - ingen mening, for den barske sandhed var, at hvis der ikke havde fundet en kapitalforhøjelse sted, ville ikke alene Plumfonden, men også H+H A/S være gået konkurs, og mange arbejdspladser dermed mistet. Selv hvis fonden havde opnået den bedste tænkelige pris for tegningsretterne, ville fonden fortsat have været insolvent på grund af stor gæld.

Videre hedder det, at »Danske Bank var bannerfører for kapitaludvidelsen, der har gjort banken og et par andre store institutionelle investorer til de dominerende aktionærer«. Danske Bank er så vidt vides ikke aktionær i H+H. Men da al gælden lå hos denne bank, og lånet var blevet misligholdt, var det Danske Bank, der sad med nøglen, og derfor kunne bestemme, om der skulle lukkes eller køres videre. Da ingen af de potentielle investorer ville køre videre med modellen med A- og B-aktier, var Harlangs påberåbte minoritetsrettigheder ikke til nogen nytte.

30/3-10

Tåbeparagraf

Christen Sørensen, professor, Syddansk Universitet, Odense

Indlægget i Inf. 30. marts fra bestyrelsesmedlemmerne Drude Dahlerup og Birgitte Rahbek fra Plumfonden viser, at de ikke har forstået selv helt elementære regnskabsregler. De hævder således, at en egenkapital på 500 mio. kr. i H+H er uden værdi, når H+H samtidig havde en gæld på næsten en milliard. Men egenkapitalens værdi fremkommer jo efter, at gælden er fratrukket i selskabets aktiver! Også de øvrige konklusioner, som drages, viser, hvor galt afmarcheret de er.

Fonde er under offentligt tilsyn. Det bør ikke gå upå-talt hen, hvis en offentlig fonds egenkapital er ødet bort ved banal uvidenhed. Det offentlige bør så anlægge erstatningssag. Det er så meget desto mere påkrævet i relation til Plumfonden, idet det offentlige godtog, at den åbenbart eneste vidende person, dets administrator, Christian Harlang, mod Plumfondens fundats blev afsat på opfordring af bl.a. disse to bestyrelsesmedlemmer. Også evt. rådgiveres ansvar må inddrages. Og hvis det offentlige ikke anlægger erstatningssag, kan man håbe på, at Plumfondens bankforbindelse har tabt så store beløb, at de anlægger erstatningssag. For bestyrelsesmedlemmer bør ikke kunne klare frisag ved at påberåbe sig tåbeparagraffer.

7/4-10

Plumfondens overlevelse

Christian Harlang, København K

Drude Dahlerup (DD) og Birgitte Rahbek (BR) besvarer 30. marts mit indlæg af 22. ds. Det tredje 'junta'-medlem, Trine Pertou Mach (TPM), er tavs. Er det fordi, hun nu har indset, at aktionærunderskrivelsen af den betingelsesløse, uigenkaldelige fuldmagt til Danske Bank var den katastrofe, som mindretallet for søgte at for-

hindre? DD og BR skriver bl.a. følgende: »Det er rigtigt, at H+H's egenkapital før aktieudvidelsen var på godt 500 mio. kr., men da gælden var på næsten en milliard, giver advokatens finurlige regnestykke - 12 pct. af aktiekapitalen = ca. 60 mio. kr. - ingen mening...« DD og BR afslører hermed himmelråbende mangel på elementær forståelse af, at egenkapital er et nettobegreb, dvs. efter fradrag af den nævnte store gæld. Også dette forsøgte vi at forklare de tre panikramte personer, men deres reaktion var *kill the messenger*. Danske Bank (der ikke var fondens bank) havde et privat, nødlidende lånearrangement med den anden A-aktionær (Riis-Hansen gruppen/K. Bergsøe, der havde tabt en formue på lånefinansieret aktiespekulation), der havde 52 pct., fik ved fadæsen held til at fyldestgøre sig også i fondens 48 pct. og samtidig redde sin aktiepost med fonden som sorteper.

At de tre personer, trods vores advarsler, gik i fælden, bør ikke føre til fondens undergang, hvis de og/eller deres private forsikringsselskaber betaler for tabet, så vi kan komme i gang med fonden igen.

8/4-10

En anden fremtid for Plum Fonden

Nicolas E. Fischer, medlem af bestyrelsen, Enkefru Plums Støttefond

Christen Sørensens indlæg i Information den 7. april omtaler mangel på elementære regnskabsmæssige kundskaber hos det flertal, der traf beslutningen om, at Plum Fonden skulle 'kapitulere' over for den Danske Bank.

Det er interessant, at nogen udefra kan se, at flertallet traf denne beslutning på et forkert grundlag. Det er tænkeligt, at beslutningerne ville have set væsentligt anderledes ud - med positiv effekt for Plum Fondens eksistens - hvis Christen Sørensen eller en anden 'fagmand' havde været med i processerne.

Et mindretal i bestyrelsen, som bestod af Christian Harlang og undertegnede, forsøgte at forhindre denne beslutning, men som bekendt kan et mindretal godt have ret, uden at det ændrer beslutningerne, hvis flertallet vil det anderledes.

Det er for mig at se mere end ærgerligt, at et idealistisk og godt projekt skal være slut grundet fejl vurderinger.

Jeg har flere gange anmodet om Civilstyrelsens intervention, og jeg håber, at det finder sted, før det er for sent.

13/4-10

Plum-fonden

Christian Dahlager, advokaterne Foldschack & Forchhammer

I to læserbreve den 22. marts og 8. april udstiller advokat Christian Harlang, at han ikke har forstand på virksomhedsøkonomi. Den økonomiske virkelighed for Plum-fonden er desværre følgende:

Fondens hovedaktiv er aktiebeholdningen i betonvirksomheden, H+H International A/S. I efteråret 2009 var H+H på vej i konkurs på grund af finanskrisen og fejlslagne investeringer, jfr. selskabets børsprospekt. Selskabets bank og bestyrelse stillede derfor krav om, at aktionærerne skulle indskyde 450 mio. kr. i H+H.

Det lykkedes med fondens mellemkomst at få pensionskasser til at indskyde beløbet. Til gengæld gav Plum-fonden afkald på værdifulde A-aktier og sidder nu med en mindre post aktier i H+H. Alternativet havde været en konkurs og tab af arbejdspladserne. Dette stod lysende klart for fondens fem kompetente bestyrelsesmedlemmer, imens det sjette medlem - Christian Harlang - ikke fattede sammenhængen. Han forstod heller ikke i 2007 at sige ja til et tilbud om at sælge fondens aktier for 300 mio. kr. I givet fald ville fonden have levet i bedste velgående.

Advokat Christian Harlang efterlyser nu et retsligt efterspil. Som fondens advokat kan jeg afsløre, at første akt udspilles i fogedretten i juni måned. Her skal Harlang udlevere fondens arkiver, så vi får fuldt overblik over hans mange besynderlige dispositioner i fonden.

15/4-10

Plumfonden

Christian Harlang, advokat, Kbh

Drude Dahlerup, Trine Per-tou Mach og Birgitte Rahbek besvarer ikke professor Christen Sørensens indlæg af 7. april om, at de fatalt har taget fejl af H+H-værdien, troende at egenkap. på 500 mio. er inden gældsfradrag. Denne nettoværdi er udtryk for massiv solvens.

Uvidenheden har gjort dem til offer for DB, som sikrer sin aktiepost samtidig med, at den benyttede A-aktieejerskabet (fonden 48 pct. og Riis-Hansen Gruppen 52 pct.) til at dække for Riis-Hansen Gruppens (K. Bergsøes) gæld til banken på ca. 100 mio. Bergsøes fejlslagne aktiespekulationer har altså ført til, at fonden er blevet taber, fordi de tre frafaldt fondens rettigheder.

I stedet for at svare herpå har de tre ladet deres advokat (C. Dahlager) skrive et indlæg den 15. ds., der forsøger et nyt medieopkøb, men hans forsvar er ikke gyldigt:

Der var ingen truende 'konkurs', men et købstilbud af 9. oktober fra den største producent i EU, som DB af de tre fik frie hænder til at fejle til side. Han nævner også prisen i 2007 på 300 mio. Dette er en skrøne. Der var intet tilbud, og der var enighed om, at et sådant beløb ikke ville kunne godkendes. Den bogførte værdi var 442 mio., og fonden kunne ikke forære 142 mio. til K. Bergsøe.

Har Civilstyrelsen ikke mod og integritet til en grundig undersøgelse, må man håbe på uvildige, dybdeberende journalister eller erhvervsøkonomer, således at ovennævnte 'junta' eller deres forsikringsselskaber betaler erstatning.

Hermed er debatten om Plumfonden slut i denne omgang

21/4-10